
Namazda aklıma dünyevi şeyler geliyor. Namazda huzurlu olamıyorum ve huşu ile namaz kılamıyorum. Ne yapmam gerekir?

Değerli kardeşimiz,

Günlük hayattaki yozlaşma ve meşguliyet çokluğu sebebiyle ibadetlerimizde bazen zihin karışıklığı, manevi teveccüh eksikliği söz konusu olabiliyor.

Karmakarışık bir ruh haliyle yaptığımız bu gibi ibadetlerimizden bazen ümitsizliğe bile düşüyor, ruhi zevk almadan, derin huzur duymadan yapılan ibadet makbul olmaz diye de vesveselere giriyoruz, bir gevşeme söz konusu oluyor. Böyle bir yorumda haklılık payı var mı? Yoksa her şeye rağmen ibadetimizin değeri, kutsiyeti sürer mi? İhlas mı esas?

Efendim, bu konuya ait bir değerlendirmeyi **İmam-ı Şarani**'nin Levakih'ından özetlemiştim vaktiyle. Ona bir daha göz atacak olursak ümit verici bir yaklaşımın olduğunu görecektir, ibadetlerinizde ne kadar karışık ruh hali olursa olsun bir gevşeme söz konusu olmayacaktır inşaallah. Hazret-i İmam, ibadetlerde zevk almama, huzur duymama halini anlatırken şu bilgileri vermektedir.

İbadetlerinde zevk almak, heyecan duymak hemen hepimizin hoşuna giden bir güzel mazhariyettir. İnsanı etkileyen bir derinliktir. Bunu herkes arzular. Bu derinlik olmalıdır da... Ancak istenen bu huzur yakalanamadığı takdirde ümitsizliğe kapılmak da yanlıştır.

Hatta, Allah'ın öyle kulları da olmuş ki, ibadet ve itaatlerinde zevk alıp derin huzur duymaktan memnun olmamış, bu hislerini ibadet ve itaatın ruhu olan ihlase aykırı bile bulmuş, zevk ve huzur için ibadet ediyor duruma girdiklerini düşünerek dualarında şöyle demişlerdir:

- Allah'ım, bizi sana ibadet ve itaat ettiren ibadetlerimizde aldığımız zevk ve huzur ise biz bundan sana sığınıyor, zayıfları teşvik için verdiğin bu ücreti içimizden silmeni diliyoruz...

İmam bundan sonra şu değerlendirmeyi yaparak diyor ki:

- Bir kimse namazında, niyazında duyduğu zevk ve huzurdan çok

seviniyor da bunu namazın şartı gibi hep bekliyorsa, bilsin ki o kimse lezzet ve huzur bağımlısıdır. Daldığı huzur ve aldığı lezzetin teşvikiyle ibadet ediyor, ihlasın ve karşılıksızlığın gereğiyle değil.

Şarani Hazretleri burada bir örnek de veriyor:

- Mısır'ın maneviyat büyüklerinden Efdalüddin Hazretleri bir gün bana şöyle dedi: Uzun zamandır gece ibadetlerimde ilerlemeler kaydediyor, kendi kendime ihlasım gittikçe artıyor, diye düşünüyordum. Bir gece tefekkürümde farklı şeyler ilham edildi bana. İçimden bir ses beni ikaz etti. Senin ibadetlerinde ilerlemen ihlastan değil, ibadet sırasında aldığın ruhani lezzet ile duyduğun huzurdan dolayıdır. Hele bir aldığın zevk bitsin, duyduğun huzur kaybolsun, nefsin itiraz etsin, kafan, gönlün karmakarışık durumda ibadet eder hale gel de o zaman gör ihlasının artıp artmadığını!..

Efdalüddin Hazretleri konuyu şöyle bağlamaktadır:

- Bundan sonra zevk almadan, huzur duymadan yaptığım ibadetleri nefsimle daha ciddi mücadele ederek yaptığım ibadetler olarak gördüm, asıl ihlasın böyle nefisle mücadele ederek yapılan ibadette olduğunu anladım!..

Bu yoruma göre denebilir ki, günlük meşguliyetlerin içinde gözümüze, gönlümüze akseden görüntüler kafamızı karıştırıp, zihnimizi meşgul edebilir, ibadetlerimizde huzur duyamaz, zevk alamaz hale getirebilir. Adeta nefsimizle cebelleşerek ibadet yapıyor duruma bile düşebiliriz. Ama bütün bunlara rağmen ibadetlerimizde bir gevşeme ve şüpheye düşme söz konusu olamaz. Biliriz ki, bizler ruhani zevk ve huzur için değil, Rabb'imizin emri olduğu için ibadet ediyoruz. Görevimiz İlahi emri hiçbir beklenti içine girmeden yerine getirmektir...

İbadetleri yaparken isteksiz olmamızın bazı nedenleri vardır:

1. Yaptığımız ibadetlerin kıymetini ve değerini tam anlayamadığımızdan olabilir. Bu konuda bize ibadetlerin mahiyetini anlatan eserlerden istifade etmek gerekir.

2. Bulduğumuz ortamlar manen çok kötü olabilir. Nitekim leş bulunan bir yerde burnumuz rahatsız olur. Bunu gibi, haramların çok işlendiği bir yerde ruhumuz rahatsız olacağı için ibadetlerden zevk

alamayabiliriz.

3. Hasta bir insan yediği ve içtiği şeylerden tam zevk alamaz. Örneđin dili yaralı olan biri yediği yemeğin tadına ve lezzetine varamaz. O halde tedavi olmalıdır. Biz de işlediğimiz günahlarla kalp ve ruhumuzu yaralıyor ve hastalandırıyoruz. Bu nedenle ruhun gıdası olan ibadetleri yaparken tam zevk alamıyoruz. Onu için tedavi olmak gerekiyor. Ruhun tedavisi önce tövbe ve istiğfar, sonra da bir daha günahlara girmemeye çalışmaktır.

Burada önemli bir konu var. Hasta insan yediği gıdalardan zevk alamaz, ama yine de yemeye ve içmeye devam eder. Çünkü gıda almaya mecburdur. Biz de ibadetlerimizde zevk almasak da devam etmeliyiz. Çünkü, ruhumuz gıdaya muhtaçtır. İnşallah zamanla zevk almaya başlayacağız ve yaptığımız ibadetlerde biz günahlardan koruyacaktır.

İlave bilgi için tıklayınız:

[Yaptığım ibadetlerden zevk alamıyorum. Ne yapmalıyım?..](#)

[Namazda Huşu' ne demektir? Huşu ile namaz kılmak ve gafletten kurtulmak için ne yapmak gerekir. Bilgi almak için tıklayınız?](#)

Selam ve dua ile...
Sorularla İslamiyet